

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

fuldt middel til at opretholde og udbygge kontakten mellem de søfarende og hjemlandet, og jeg er indstillet på at medvirke til en snarlig løsning af de lovgivningsmæssige problemer i denne forbindelse. Specielt kan jeg nævne, at der må tages stilling til, hvorledes erhvervelsen af de nødvendige rettigheder skal finansieres, og hvor ansvaret for aftalernes indhold og udgifternes dækning skal placeres.

Disse spørgsmål bør efter min opfattelse løses i forbindelse med den revision af radio-spretningslovgivningen, som jeg agter at stille forslag om i den kommende folketings-samling.

Af *Nordqvist* til ministeren for offentlige arbejder (13. juli 1972):

„Vil ministeren omgående sørge for, at overtaksationskommissioner og andre kommissioner, hvis arbejde er indstillet indtil videre, udfører det arbejde, der er dem pålagt?“

Begrundelse.

Da der ikke er bevillingsmæssig dækning, har bl. a. overtaksationskommissionerne indstillet deres virksomhed.

De borgere, hvis rettigheder beskæres ved som regel væsentlige indgreb fra det offentlige, bringes ofte i en usikker og vanskelig økonomisk situation og har derfor krav på, at indbragte sager afgøres af kommissionerne uden unødigt forhaling.

Minister for offentlige arbejder *Kampmanns* svar (28. juli 1972):

Jeg går ud fra, at de kommissioner, der henvises til i spørgsmålet, er de taksationskommissioner og overtaksationskommissioner, der er nedsat i henhold til vejbestyrelsesloven. Deres opgave er at fastsætte erstatning i forbindelse med kommunale ekspropriationer til bl. a. vejanlæg i de tilfælde, hvor der ikke kan opnås enighed mellem vejbestyrelsen og en lodsejer om erstatningens størrelse. Antallet af taksationskommissioner er 18 og af overtaksationskommissioner 7. I henhold til vejbestyrelsesloven — der den 1. oktober 1972 afløses af tilsvarende

bestemmelser i lov om offentlige veje som ændret ved lov vedtaget af folketinget den 25. maj 1972 — tillægges der formænd og sekretærer for kommissionerne vederlag, som afholdes af statskassen. Pr. 1. april 1971 blev en vederlagsordning — i form af et særligt tillæg pr. mødedag — godkendt af lønningsmyndighederne, for så vidt angår formændene for taksationskommissionerne. De pågældende hverv skal efter loven bestrides af dommer. En vederlagsordning er derimod endnu ikke gennemført, for så vidt angår formændene for overtaksationskommissionerne eller for sekretærhjelpe til kommissionerne. På denne baggrund har overtaksationskommissionerne og et antal af taksationskommissionerne indstillet deres virksomhed indtil videre.

Fra ministeriet for offentlige arbejders side er der i juni 1972 rettet henvendelse til økonomi- og budgetministeriet om spørgsmålet, og dette ministerium har ved skrivelse af 7. juli 1972 henvist til om fornødent at søge foretaget omklassificering af bestående stillinger, således at arbejdet kan udføres som led i vedkommende stillinger.

Spørgsmålet om en eventuel omklassificering eller anden ordning, der kan sidestilles hermed, er nu under overvejelse. Efter de gældende regler skal der forhandles med de berørtes organisation herom. Der vil derfor kunne gå endnu nogen tid, før problemet er afklaret, men fra ministeriet for offentlige arbejders side vil sagen blive søgt fremmet mest muligt.

Jeg har ikke, som spørgsmålet synes at indicere, nogen mulighed for at give kommissionerne pålæg. De pågældende hverv falder både for formændenes og sekretærernes vedkommende uden for disses normale tjenesteområder. Det vil derfor ikke tjenstligt kunne pålægges de pågældende eller andre at varetage hvervene uden nogen betaling for dette merarbejde, således som også forudsat i de gældende lovbestemmelser.

Det er beklageligt, hvis lodsejere som følge af den manglende bevillingsmæssige dækning bringes i en vanskelig økonomisk situation. Med henblik på at hjælpe sådanne lodsejere er det i en række tilfælde henstillet til vejbestyrelser at udbetale a conto-beløb på den endelige erstatning, i det omfang det er gørligt.